

7. На підставі порівняння утворених ідеальних моделей діяльності з реальним рівнем навчально-виховного процесу спланувати управлінську діяльність, спрямовану на досягнення мети, системно її вибудовувати; узгодити діяльність вчителів, батьків, учнів.

Література

1. Основні технологічні поняття та визначення. URL: <https://studopedia.info/9-21721.html>

УДК 37.018.5:37

СУЧАСНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

Г. М. Колесникова

Реформа Нової української школи, яка стартувала з першого вересня 2018 року, розпочалась в сучасному Новому освітньому просторі. Планування і дизайн освітнього простору школи спрямовується на розвиток дитини та мотивації її до навчання. Організація освітнього простору навчального кабінету потребує широкого використання нових ІТ-технологій, нових мультимедійних засобів навчання, оновлення навчального обладнання, що здійснюється через осередки» [1].

Розглянемо детальніше вказані осередки в освітньому просторі:

1. навчально-пізнавальної діяльності (з партами / столами)
2. змінні тематичні осередки (дошки / фліп-чарти / стенди для діаграм з ключовими ідеями);
3. гри (настільні ігри, інвентар для рухливих ігор);
4. художньо-творчої діяльності (полички для зберігання приладдя та стенд для змінної виставки дитячих робіт);
5. куточок живої природи для проведення дослідів (пророщування зерна, спостереження та догляд за рослинами, акваріум);
6. відпочинку (з килимом для сидіння та гри, стільцями, кріслами-пуфами, подушками з м'яким покриттям);
7. дитяча класна бібліотечка;
8. осередок вчителя (стіл, стілець, комп'ютер, полиці/ящики, шафи для зберігання дидактичного матеріалу тощо).

Сучасний освітній простір – це комплексний освітній ресурс, що забезпечує освітню діяльність через доцільний благоустрій та облаштування шкільної ділянки, гнучку об'ємно-планувальну структуру будівлі школи, цілісне художнє рішення фасадів та інтер'єру, комфортне та динамічне меблювання та обладнання усіх приміщень.

Д. Косенко в статті «Новий освітній простір для нової української школи: місія нездійсненна?!» для порталу «Освітня політика» зазначає, що до створення освітнього простору мають бути залучені всі учасники – місцева громада, адміністрація, шкільна спільнота, архітектори та дизайнери, які повинні бути партнерами та колегами, усвідомлювати спільну відповідальність для такої співпраці [2].

Автор дає декілька порад, як школі досягти такої співпраці:

1. Підвищувати обізнаність щодо сучасних принципів формування освітнього середовища, розширювати розуміння цього питання.
2. Залучати всю шкільну спільноту до формування освітнього простору.
3. Спільно виявляти потреби та можливості розвитку школи.
4. Розробити адекватну модель фінансування.

5. На основі широких досліджень включати питання освітнього простору в концепцію розвитку школи.

6. Братись за втілення концепції з урахуванням як наявних можливостей, так і стратегічних планів розвитку.

Отже, освітній простір це не тільки модернізація шкіл за принципом – нові стіни, дах і вікна. Це зовсім інші підходи до енергоефективності, внутрішнього мотивуючого дизайну, інклюзивності і безбар'єрності, сучасного обладнання.

Безумовно, що провідна роль у створенні освітнього простору належить педагогові, від його готовності до такої діяльності прямо залежить ефективність освітнього простору як фактору розвитку особистості школяра. Лише за умови зацікавленості педагога до впровадження Нової української школи, готовності та прийняття змін в концепції освіти, буде залежати головне – чи буде якісно сформовано освітній простір і чи буде він «працювати» заради дитини та суспільства загалом.

Література

1. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо організації освітнього простору Нової української школи. URL : https://osvita.ua/legislation/Ser_osv/60372/

2. Косенко Д. Новий освітній простір для нової української школи: місія нездійснена?! URL : <http://education-ua.org/ua/articles/1115-novij-osvitnij-prostir-dlya-novoji-ukrajinskoji-shkoli-misiya-nezdijsnena>

УДК 378.147-027.44(043.2)

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

О. О. Кулик

Інформаційно-комунікативні технології в освіті – це не просто засоби навчання, а й якісно нові технології в підготовці конкурентоздатних фахівців. Вони дозволяють істотно розширити творчий потенціал студентів, виходячи за рамки традиційної моделі навчання. Вміння вчитися самостійно набувається з застосуванням електронних навчальних матеріалів, освітніх баз даних, комп'ютерних навчальних програм, систем тестування. Навчити студентів користуватися можливостями самостійної роботи з урахуванням інформаційно-комунікативних технологій – це складний і тривалий процес [2, с. 14].

Проникнення інформаційних технологій в навчальний процесі закладу вищої освіти дозволяє педагогам якісно змінити зміст, методи та організаційні форми навчання. Інформатизація навчального процесу у вищому навчальному закладі сприяє прискореному процесу адаптації студента як майбутнього фахівця до його професійної діяльності, підвищує якість його підготовки, надає можливість студенту, фахівцю більш вільно орієнтуватися у сучасному житті в цілому та у сфері професійної діяльності, зокрема.

Широке впровадження сучасних інформаційних технологій в навчальний процес вищого навчального закладу допомагає розкриттю, збереженню і розвитку індивідуальних здібностей студента, формуванню пізнавальних здібностей, прагненню до самовдосконалення; забезпеченню комплексності вивчення явищ дійсності, нерозривності взаємозв'язку між природознавством, технікою, гуманітарними науками та мистецтвом; динамічному, постійному оновленню змісту, форм і методів процесу навчання й виховання.